

Prototyperen

Ik ga hier in op zes kernprincipes en oefeningen die in de afgelopen jaren zijn verschenen tijdens innovatie- en prototyperingsprocessen in veel systemen.

Het **eerste** principe gaat over de kracht van intentie. Nick Hanauer, een ondernemer, heeft het als volgt benoemd. Toen ik hem samen met mijn collega Joseph Jaworski ontmoette was hij begin 40. Hij had 6 zeer succesvolle bedrijven opgericht en was ook al jaren lid van de raad van bestuur van Amazon. Hij vertelde dat een van zijn favoriete gezegdes een uitspraak van Margaret Mead was, 'twijfel er nooit aan dat een kleine groep gecommitteerde burgers de wereld kunnen veranderen'. En dan geeft hij nog aan dat hij daar helemaal in gelooft. Je kunt bijna alles voor elkaar krijgen met slechts 5 mensen. Met 1 persoon is het lastig, maar als je die ene persoon in een groep van 4 a 5 mensen zet dan heb je de kracht om het te kunnen bevatten. Plotseling heb je dan genoeg momentum om bijna alles werkelijkheid te laten worden. Ik denk dat ondernemerschap daarover gaat – het creëren van zo'n visie en kracht.

Dat is zijn visie en sommige zullen zeggen dat dat een beetje overdreven is. Maar als ik eerlijk ben dan is dat ook mijn ervaring. Vanuit mijn eigen ervaring weet ik dat die paar verhalen over significante verandering die ik echt goed ken, omdat ik erin participeerde of omdat ik ze grondig bestudeerd heb, dat ze echt voortkomen vanuit hetzelfde kernprincipe. En dat komt kort gezegd hierop neer: er is een kleine groep gecommitteerde individuen die het helemaal eens zijn over en werken vanuit dezelfde kernintentie. Doordat ze zo op elkaar afgestemd zijn en afgestemd zijn op die intentie, gaat die intentie de wereld in en creëert die een veld van mogelijkheden rond hen dat weer andere mensen aantrekt, dat weer andere kansen aantrekt, waardoor helpende handen verschijnen en waardoor zich deuren openen die voorheen gesloten waren.

Als ik terugkijk op mijn eigen leven en ik me die periodes herinner waarin ik deel uitmaakte van zo'n kleine groep voelde ik me opgetild door de kracht van het veld van die gedeelde intentie.

Ik kan ook voelen dat dat waarschijnlijk de gelukkigste periodes van mijn leven waren omdat dat het voor mij mogelijk maakte om me te verbinden met een diepere laag van mijn eigen creativiteit, die wij als menselijke wezens in de wereld kunnen brengen zowel individueel als collectief.

Toen ik over dit fenomeen met de econoom Brian Arthur sprak en ik hem vroeg om hier commentaar op te geven zei hij: 'Intentie is niet een hele sterke kracht. Intentie is de enige kracht.'

Laat me nog even de 2 belangrijkste principes waarover ik heb gesproken samenvatten.

Ten eerste de kracht van de intentie. Verbind je met de mogelijkheid van de toekomst die jou nodig heeft om het werkelijkheid te laten worden.

Kristalliseer vervolgens visie en intentie. Dat is het eerste principe.

En het **tweede** principe gaat over het vormen van een kernteam met mensen die helemaal afgestemd zijn op deze gedeelde intentie. Vijf mensen kunnen de wereld veranderen.

Wat ik bovendien afgelopen jaren geleerd heb, is dat de toekomst eerst verschijnt in onze gevoelens en pas later in onze gedachten en in onze mind. Dat is precies waarom we in theorie U ook focussen op het openen van het hart en de wil en niet alleen op de open mind.

Dus als je erop uit gaat en je met mensen wilt verbinden rondom een intentie voor de toekomst die essentieel is voor jouw leven en werk, besteed dan aandacht aan de kwaliteit van de energie die verschijnt als je je verbindt met sommige mensen rondom bepaalde ideeën en mogelijkheden voor de toekomst.

Gebruik het diepe luisteren als een belangrijk middel om de juiste soort verbinding te vormen en het juiste soort team te vormen.

Het **derde** principe noemen we 0.8 en gaat over het proces van herhalen. Herhalen, herhalen, herhalen, dat is echt de praktijk van leren door te doen, van creëren en aanpassen. Als je een krachtige demonstratie van dit principe wilt zien, kijk dan naar de video met Tom Wujec over de Marshmallow Challenge.

Wat deze video laat zien is de kracht van het herhalend leren, de kracht van “faal vroeg en leer sneller” ofwel de kracht van 0.8. Wat ze bij Cisco met het principe 0.8 bedoelen is dat je wat voor lange termijn project het ook is waar je aan werkt – bijvoorbeeld de 2^e generatie software – dat je na 3 maanden het eerste prototype presenteert. En het wordt 0.8 genoemd omdat niemand een 1.0 prototype verwacht dat al helemaal werkt.

Maar 0.8 betekent dat je iets hebt dat je aan mensen kunt laten zien, aan stakeholders kunt laten zien die je dan kunnen helpen bij het verder ontwikkelen en vormen van een beter idee en sneller door de bijdragen van die feedback.

In de praktijk betekent principe 0.8 dat de drempel tussen denken en doen verlaagd wordt. Vaak wordt innovatie verstikt door dingen dood te analyseren.

Door analyseren ontstaat verlamming.

Ik herinner me nog de eerste keer de kracht van dit principe in mijn eigen professionele praktijk toen ik nog student was. Ik was net afgestudeerd van de management opleiding in Duitsland en ik presenteerde mijn thesis als een boek met de titel Management en Esthetica of zoiets.

Op basis van dit werk nodigde een bekende ontwerp professor uit Berlijn mij uit om samen met hem een workshop te geven over het opnieuw uitvinden van economische modellen, het opnieuw uitvinden van de economie.

De workshop begon om 14.00 uur. Hij lichtte kort de uitdaging waar we voor stonden toe en zei vervolgens: ‘Oké, ieder team presenteert om 17.00 uur hun eerste prototype.’

Toen ik dat hoorde, viel ik bijna flauw. Want wat hij zei, deed zo’n beetje alles geweld aan van wat ik op dat punt had geleerd. Zo’n grote vraag vereist maanden van literatuuronderzoek voordat je bestaande modellen kunt bekritisieren. En dan nog een aantal maanden voordat je je eigen ideetjes kunt ontwikkelen. En dan duurt het waarschijnlijk nog een aantal jaren voordat je het aandurft om met een nieuw idee een prototype te maken.

Maar dit was niet de manier waarop hij, Nick Roericht, dacht. De manier waarop hij erover dacht was dat een prototype niet een toepassing is van een volledig uitgewerkt idee in de praktijk is maar een prototype is het onderzoek naar een echt heel belangrijke vraag in het veld van echt belangrijke verschijnende mogelijkheden. De ervaring met die workshop en de samenwerking met Nick zette me op een heel ander spoor en een andere ontwikkelingslijn.

Daar gaat Principe 0.8 helemaal over.

Het **vierde** principe gaat over het creëren van een landingsbaan of een platform dat functioneert als een landingsstrip voor de verschijnende toekomst.

De ruimte waarin we nu zijn, het LEGO Learning Lab en het Media-lab zijn ontworpen om die rol te spelen, om een landingsbaan te zijn voor de verschijnende toekomst.

Sommige maatschappelijke innovaties waarbij velen van jullie betrokken zijn, zijn nog complexer dan productinnovatie. De vraag is dan hoe jullie en waar jullie een ruimte voor toekomstige ontwikkelingen creëren om op een veilige manier te kunnen experimenteren? Een plek waar mensen kunnen leren van fouten en betrokken zijn in het zich op een andere manier verhouden tot anderen.

Wat we in veel van de prototypen in veel initiatieven, projecten, systemen en landen zagen was dat de essentie van deze prototypen is: het transformeren van de manier waarop een bepaalde samenstelling van stakeholders communiceert, samenwerkt en co-creëert.

Van debat naar dialoog en in de basis van ego naar eco. Om dit soort relationele verschuivingen te prototypen, is 3D modelleren nodig: rollenspel.

Een methode die we hiervoor gebruiken is Sociaal Presencing Theater, een methode die we met jullie verder willen ontwikkelen. Misschien in het tweede deel van dit U.Lab en misschien volgend jaar.

De grondgedachte is dat om de toekomst te kunnen laten landen, om ons met de verschijnende toekomst te kunnen verbinden, we een holding space nodig hebben. We hebben ruimten nodig die we kunnen voelen waarin je kunt experimenteren in de context van de sector en het systeem waarin we de innovatie willen inbrengen.

Dus hoe creëren we zo'n holding space? Hoe creëren we de omgeving? Om iets nieuws te laten verschijnen en daarmee te experimenteren op een kleine schaal? Dat is principe nummer vier. Over platforms en ruimten die kunnen functioneren als een landingsbaan voor de verschijnende toekomst.

Het **vijfde** principe en de oefening is het altijd luisteren naar het universum. De eerste keer dat ik dit principe tegenkwam, was toen ik naar Alan Webber luisterde, de mede-oprichter van de Fast Company. Bij de manier waarop hij reflecteerde op zijn levensreis als ondernemer zei hij het volgende.

'Als ondernemer', zei hij, 'moet je aannemen dat het universum een behulpzame ruimte is. Het universum wil je suggesties aanreiken over hoe je je idee kunt verbeteren.' 'Soms is de feedback die je krijgt waardeloos', zei hij. 'Maar je moet leren welke feedback echt over jouw idee gaat en welke niet en die dan genegeerd kan worden. Maar als ondernemer, moet je altijd openstaan voor feedback vanuit het universum over hoe je jouw idee kunt verbeteren'.

En uiteindelijk gaat het **zesde** principe over de integratie van de intelligentie van hoofd, hart en handen. Daarover heeft Sue Borchardt het in haar videoclip, over je innerlijke vesting en hoe je toegang krijgt tot de creatieve capaciteit van je hart. Daarover heeft Steve Jobs het in zijn Stanford Commencement speech.

De enige manier om ons beste werk te creëren is: doe wat je het liefste doet en hou van wat je doet.

Dus eigenlijk gaat het zesde principe over het samenbrengen van de twee sterkste krachten: de kracht van ondernemerschap en de kracht van de ontwakende intelligentie van het hart.

Transcriptie van de video's:

- Video 1st and 2nd principle – Prototyping; intention and Core team
- Video 3rd principle part one: Prototyping; 0.8
- Video 3rd principle part two: Prototyping; fail fast, learn sooner
- Video 4th principle: Prototyping; create a landingstrip
- Video 5th principle: Prototyping; listening to the universe
- Video 6th principle: Prototyping; integrate head, heart and hand